

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2012. gada 2. maijā *

Intelektuālais īpašums — Direktīva 91/250/EEK — Datorprogrammu tiesiskā aizsardzība — 1. panta 2. punkts un 5. panta 3. punkts — Aizsardzības apjoms — Tieša izstrāde vai izstrāde, izmantojot citu procesu — Ar autortiesībām aizsargāta datorprogramma — Funkciju pārņemšana citā programmā, nepieklūstot pirmās programmas pirmkodam — Pirmās datorprogrammas objektkoda dekompilācija — Direktīva 2001/29/EK — Autortiesības un blakustiesības informācijas sabiedrībā — 2. panta a) punkts — Datorprogrammas lietošanas rokasgrāmata — Reproducēšana citā datorprogrammā — Autortiesību pārkāpums — Nosacījums — Lietošanas rokasgrāmatas autora intelektuālās jaunrades izpausme

Lieta C-406/10

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division* (Apvienotā Karaliste) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2010. gada 2. augustā un kas Tiesā reģistrēts 2010. gada 11. augustā, tiesvedībā

SAS Institute Inc

pret

World Programming Ltd .

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [V. Skouris], palātu priekšsēdētāji A. Tizzano [A. Tizzano], H. N. Kunja Rodrigess [J. N. Cunha Rodrigues], K. Lēnartss [K. Lenaerts], Ž. K. Bonišo [J.-C. Bonichot], A. Prehala [A. Prechal], tiesneši R. Silva de Lapuerta [R. Silva de Lapuerta], K. Šimans [K. Schiemann], Dž. Arestis [G. Arestis] (referents), A. O'Kifs [A. Ó Caoimh], L. Bejs Larsens [L. Bay Larsen], M. Bergere [M. Berger] un E. Jarašūns [E. Jarašiūnas],

ģenerālvokāts Ī. Bots [Y. Bot],

sekretāre L. Hjūleta [L. Hewlett], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 21. septembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— SAS Institute Inc. vārdā – H. J. Carr, QC, M. Hicks un J. Irvine, barristers,

— World Programming Ltd vārdā – M. Howe, QC, R. Onslow un I. Jamal, barristers, kurus pilnvarojis A. Carter-Silk, solicitor,

* Tiesvedības valoda – angļu.

- Spānijas valdības vārdā – *N. Díaz Abad*, pārstāve,
 - Somijas valdības vārdā – *H. Leppo*, pārstāve,
 - Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *L. Seeboruth* un *C. Murrell*, pārstāvji, kuriem palīdz *S. Malynicz*, *barrister*,
 - Eiropas Komisijas vārdā – *J. Samnadda*, pārstāve,
- noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2011. gada 29. novembra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes 1991. gada 14. maija Direktīvas 91/250/EEK par datorprogrammu tiesisko aizsardzību (OV L 122, 42. lpp.) 1. panta 2. punkta un 5. panta 3. punkta, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 10. lpp.) 2. panta a) punkta interpretāciju.
- 2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *SAS Institute Inc.* (turpmāk tekstā – “*SAS Institute*”) un *World Programming Ltd* (turpmāk tekstā – “*WPL*”) saistībā ar prasību par [autortiesību] pārkāpumu, ko *SAS Institute* iesniegusi sakarā ar datorprogrammu un rokasgrāmatu attiecībā uz tās datubāzu informātikas sistēmu autortiesību pārkāpumu.

Atbilstošās tiesību normas

Starptautiskais tiesiskais regulējums

- 3 Konvencijas par literatūras [literāro] un mākslas darbu aizsardzību, kas parakstīta 1886. gada 9. septembrī Bernē (Parīzes literatūras 1971. gada 24. jūlija akts), redakcijā ar 1979. gada 28. septembra grozījumiem (turpmāk tekstā – “Bernes konvencija”), 2. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Termins “literatūras [literārie] un mākslas darbi” aptver visus darbus literatūras [..] jomā neatkarīgi no to izpausmes veida un formas [..].”

- 4 Līguma par ar tirdzniecību saistītajām intelektuālā īpašuma tiesībām (turpmāk tekstā – “TRIPS līgums”), kurš ietverts Marakešas Līguma par Pasaules Tirdzniecības organizācijas izveidošanu 1.C pielikumā un kurš ir apstiprināts ar Padomes 1994. gada 22. decembra Lēmumu 94/800/EK par daudzpusējo sarunu Urugvajes kārtā (no 1986. līdz 1994. gadam) panākto nolīgumu slēgšanu Eiropas Kopienas vārdā jautājumos, kas ir tās kompetencē (OV L 336, 1. lpp.), 9. pantā ir paredzēts:

“1. Dalībvalstis ievēro [Bernes konvencijas] [..] 1.–21. panta un tās pielikuma prasības [..].

2. Autortiesību aizsardzība tiek attiecināta [..] uz izteicieniem [izpaušmēm], bet ne uz idejām, procedūrām, darba metodēm vai matemātiskām koncepcijām kā tādām.”

- 5 Atbilstoši TRIPS līguma 10. panta 1. punktam:

“Datorprogrammas (gan tradicionālās (*source code*) vai objektorientētās (*object code*)) tiek aizsargātas kā literāri darbi saskaņā ar [Bernes konvenciju].”

- 6 Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijas (WIPO) Līguma par autortiesībām, kas pieņemts 1996. gada 20. decembrī Ženēvā un kas attiecībā uz Eiropas Savienību stāties spēkā 2010. gada 14. martā (OV L 32, 1. lpp.), 2. panta redakcija ir šāda:

“Autortiesību aizsardzību attiecina uz izpaušmēm, nevis idejām, procedūrām, darbības metodēm vai matemātiskiem jēdzieniem kā tādiem.”

- 7 Atbilstoši šī līguma 4. pantam:

“Datorprogrammas aizsargā kā literāros darbus Bernes konvencijas 2. panta nozīmē. Šāda aizsardzība attiecas uz datorprogrammām neatkarīgi no to izpaušmes veida vai formas.”

Savienības tiesiskais regulējums

Direktīva 91/250

- 8 Direktīvas 91/250 preambulas trešajā, septītajā, astotajā, četrpadsmitajā, piecpadsmitajā, septiņpadsmitajā, astoņpadsmitajā, divdesmit pirmajā un divdesmit trešajā apsvērumā ir paredzēts:

“[3]]tā kā datorprogrammas daudzās dažādās rūpniecības nozarēs kļūst aizvien svarīgākas, un datorprogrammu tehnoloģija attiecīgi atzīstama par būtiski svarīgu Kopienas rūpniecības attīstībā;

[..]

[7]]tā kā šajā direktīvā termins “datorprogramma” apzīmē programmas visās to formās, tostarp datortehnikā iekļautās programmas; tā kā šis termins apzīmē arī datorprogrammu izstrādes sagatavošanas un plānošanas darbus [datorprogrammu izstrādes sagatavošanai paredzētos projektēšanas darbus] ar nosacījumu, ka no šiem [...] darbiem darba vēlākā stadijā var rasties datorprogramma;

[8]]tā kā kritērijos, ko izmanto, nosakot, vai kāda datorprogramma ir oriģināla vai nav, neietilpst nekādi programmu kvalitātes vai estētisko īpašību vērtējumi;

[..]

[14]]tā kā saskaņā ar [principu, atbilstoši kuram autortiesības aizsargā tikai pašu datorprogrammu izpaušmes,] šī direktīva neaizsargā idejas un principus, ciktāl šīs idejas un principus nosaka loģika, algoritmi un programmēšanas valodas;

[15]]tā kā autortiesībām jāaizsargā šādu ideju un principu izpaušme saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem un tiesu praksi, kā arī ar starptautiskām autortiesību konvencijām;

[..]

[17]]tā kā datorprogrammu gadījumā jāpieļauj atsevišķa atkāpe no autoru ekskluzīvām tiesībām neļaut nesankcionēti pavairot viņu darbus un jāļauj pavairot šīs programmas pēc tehniskas vajadzības, lai likumīgie ieguvēji varētu tās lietot; tā kā tas nozīmē to, ka līgumi nevar aizliegt uzlādēt [ielādēt] un palaist [darbināt] likumīgi iegūtas programmas eksemplārus, kā arī labot tās kļūdas, lai programmu varētu lietot; tā kā, ja nav īpašu līguma noteikumu, kas paredzētu citādi, tad pārdotu programmas eksemplāru likumīgi ieguvēji var veikt visu pārējo, kas vajadzīgs, lai viņi varētu lietot programmas eksemplāru, kā paredzēts;

[18]]tā kā personai, kam ir tiesības lietot kādu datorprogrammu, nav aizliegts veikt darbības, kas vajadzīgas, lai novērotu, pētītu vai pārbaudītu programmas darbību, ar nosacījumu, ka šāda rīcība nepārkāpj programmas autortiesības;

[..]

[21]]tā kā šā iemesla dēļ jāatzīst, ka tikai šajos atsevišķos gadījumos likumīgi un godīgi programmu pavairot un tulkot drīkst persona vai tādas personas interesēs, kurai ir tiesības to lietot, un tiesību īpašnieka atļauja nav vajadzīga;

[..]

[23]]tā kā šāda atkāpe no autora ekskluzīvām tiesībām nav izmantojama, lai aizskartu tiesību īpašnieka likumīgas intereses vai būtu pretrunā ar programmas normālu lietojumu.”

9 Direktīvas 91/250 1. pantā ar virsrakstu “Aizsargājamais objekts” ir paredzēts:

“1. Saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem dalībvalstis ar autortiesību tiesību aktiem aizsargā datorprogrammas tāpat kā Bernes konvencija par literāro un mākslas darbu aizsardzību paredz aizsargāt literārus darbus. Šī direktīva nosaka, ka termins “datorprogrammas” attiecas arī uz programmu sagatavošanas un noformējuma materiāliem [programmu sagatavošanai paredzētajiem projektēšanas materiāliem].

2. Saskaņā ar šo direktīvu datorprogrammas ir aizsargātas visās to formās. Saskaņā ar šo direktīvu autortiesības neaizsargā idejas un principus, kas ir pamatā visiem datorprogrammu elementiem, ieskaitot idejas un principus, kas ir pamatā saskarnēm.

3. Datorprogrammu aizsargā, ja tā ir oriģināla tādā ziņā, ka tā ir autora paša intelekta radīta [intelektuālā jaunrade]. Nosakot, vai tā jāaizsargā, nelieto nekādus citus kritērijus.”

10 Šīs direktīvas 4. panta ar virsrakstu “Ierobežota rīcība” a) un b) punktā ir paredzēts:

“Saskaņā ar 5. un 6. panta nosacījumiem tiesību īpašnieka ekskluzīvās tiesībās, ko paredz 2. pants, ietilpst tiesības uz šādu rīcību vai tiesības atļaut šādu rīcību:

- a) uz visiem laikiem vai uz laiku pavairot [reproducēt] datorprogrammu ar visiem līdzekļiem un visās formās, pa daļai vai kopumā. Ciktāl datorprogrammas uzlādēšana [ielādēšana], demonstrācija, lietošana, pārraidīšana vai glabāšana prasa to pavairot [reproducēt], šādu rīcību sankcionē [atļauj] tiesību īpašnieks;
- b) tulkot, piemērot [pielāgot], pārveidot un citādi modificēt datorprogrammu un pavairot [reproducēt] šādi iegūtos rezultātus, ciktāl tas nav pretrunā ar tās personas tiesībām, kura pārveido programmu.”

11 Atbilstoši Direktīvas 91/250 5. pantam, kurā ir paredzētas atkāpes rīcības ierobežojumu gadījumā:

“1. Ja līgumi to īpaši neparedz, darbības, kas minētas 4. panta a) un b) punktā, neprasa tiesību īpašnieka atļauju, ja tās jāveic, lai likumīgais ieguvējs lietotu datorprogrammu saskaņā ar mērķi, kam tā domāta, ieskaitot kļūdu labošanu.

[..]

3. Persona, kas tiesīga lietot datorprogrammas eksemplāru, bez tiesību īpašnieka atļaujas drīkst novērot, pētīt vai pārbaudīt programmas darbību, lai noteiktu idejas un principus, kas ir visu programmas elementu pamatā, ja šī persona to dara, programmu uzlādējot [ielādējot], demonstrējot, lietojot, pārraidot vai glabājot, ko ir pilnvarota darīt.”

12 Šīs direktīvas 6. pantā par dekompilāciju ir noteikts:

“1. Tiesību īpašnieka atļauja nav vajadzīga, ja koda pavairošana [reproducēšana] un tā [formas] tulkošana saskaņā ar 4. panta a) un b) punktu ir obligāti vajadzīga, lai iegūtu informāciju, ar ko panākt neatkarīgi radītas datorprogrammas savstarpēju izmantojamību ar citām programmām, ar noteikumu, ka ievēroti šādi nosacījumi:

- a) šādas darbības veic atļaujas īpašnieks [licenciāts] vai cita persona, kam ir tiesības lietot programmas eksemplāru, vai persona, kas saņēmusi atļauju to darīt viņu labā;

b) informācija, kas vajadzīga, lai panāktu savstarpēju izmantojamību, iepriekš nav bijusi brīvi pieejama personām, kas minētas a) apakšpunktā;

un

c) šī[s] darbība[s] skar tikai tās oriģinālās programmas daļas, kas vajadzīgas, lai panāktu savstarpēju izmantojamību.

2. Šā panta 1. punkta nosacījumi liedz informāciju, kas gūta, šo pantu piemērojot:

a) izmantot citiem mērķiem, nevis tikai, lai panāktu neatkarīgi radītas datorprogrammas savstarpēju izmantojamību;

b) sniegt to citiem [trešām personām], izņemot gadījumus, ja tas vajadzīgs neatkarīgi radītas datorprogrammas savstarpējai izmantojamībai;

vai

c) izmantot, lai izstrādātu, ražotu vai pārdotu datorprogrammu, kas [izpausmes ziņā] ir tai būtiski līdzīga, vai veiktu kādu citu darbību, kas pārkāpj autortiesības.

3. Saskaņā ar nosacījumiem, kas ietverti Bernes konvencijā par literāro un mākslas darbu aizsardzību, šā panta nosacījumus nevar interpretēt tādējādi, lai to izmantotu, nepamatoti apdraudot tiesību īpašnieka likumīgās intereses, vai tas nonāktu pretrunā ar datorprogrammas normālu lietojumu.”

13 Atbilstoši Direktīvas 91/250 9. pantam šīs direktīvas noteikumi neskar kādus citus tiesību aktu noteikumus, piemēram, tos, kas attiecas uz patentu tiesībām, preču zīmēm, negodīgu konkurenci, tirdzniecības noslēpumiem, pusvadītāju izstrādājumu aizsardzību vai saistību tiesībām. Nevienam līgumu nosacījums, kas ir pretrunā ar 6. pantu vai 5. panta 2. un 3. punktā minētajām atkāpēm, nav spēkā.

Direktīva 2001/29

14 Saskaņā ar Direktīvas 2001/29 preambulas 20. apsvērumu tās pamatā ir principi un noteikumi, kas jau ir paredzēti šajā jomā pašlaik spēkā esošajās direktīvās, tostarp Direktīvā 91/250. Tā attīsta minētos principus un noteikumus un sasaista tos ar informācijas sabiedrību.

15 Direktīvas 2001/29 1. pantā ir paredzēts:

“1. Šī direktīva attiecas uz autortiesību un blakustiesību tiesisko aizsardzību iekšējā tirgū, liekot īpašu uzsvāru uz informācijas sabiedrību.

2. Izņemot 11. pantā minētos gadījumus, šī direktīva neskar un nekādi neietekmē esošos Kopienas noteikumus, kas attiecas uz:

a) datorprogrammu tiesisko aizsardzību;

[..].”

16 Atbilstoši Direktīvas 2001/29 2. panta a) punktam:

“Dalībvalstis paredz ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt tiešu vai netiešu, īslaicīgu vai pastāvīgu reproducēšanu ar jebkādiem līdzekļiem un jebkādā formā, pilnībā vai daļēji:

a) autoriem – attiecībā uz viņu darbiem [..].”

Valsts tiesiskais regulējums

- 17 Direktīvas 91/250 un 2001/29 tika transponētas valsts tiesību sistēmā ar 1988. gada Autortiesību, dizainparaugu un patentu likumu (*Copyright, Designs and Patents Act 1988*), kas grozīts ar 1992. gada Autortiesību (Datorprogrammas) noteikumiem (*Copyright (Computer Programs) Regulations 1992*), kā arī 2003. gada Autortiesību un blakustiesību noteikumiem (*Copyright and Related Rights Regulations 2003*) (turpmāk tekstā – “1988. gada likums”).
- 18 1988. gada likuma 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka autortiesības ir īpašumtiesības, kas pastāv attiecībā uz oriģināliem literāriem, dramatiskiem, muzikāliem vai mākslas darbiem. Saskaņā ar šā likuma 3. panta 1. punkta a)–d) apakšpunktu “literārs darbs” ir ikviens darbs, izņemot dramatiskus vai muzikālus darbus, kurš ir sarakstīts, izrunāts vai nodziedāts, tostarp tabula vai kompilācija, kas nav datubāze, datorprogramma, datorprogrammas sagatavošanai paredzētie projektēšanas materiāli un datubāze.
- 19 Minētā likuma 16. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka autortiesību īpašniekam attiecībā uz kādu darbu ir ekskluzīvas tiesības kopēt darbu.
- 20 Saskaņā ar 1988. gada likuma 16. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktu noteiktu darbību attiecībā uz kādu darbu ierobežošana ar autortiesībām ir spēkā attiecībā uz darbu kopumā vai jebkādu nozīmīgu tā daļu – vai nu tieši, vai netieši.
- 21 Atbilstoši minētā likuma 17. panta 2. punktam literāra, dramatiska, muzikāla vai mākslas darba kopēšana ir darba reproducēšana jebkādā materiālā formā. Tas attiecas arī uz darba glabāšanu jebkāda veida nesējos ar elektronisku līdzekļu palīdzību.
- 22 1988. gada likuma 50.BA panta 1. punktā ir noteikts, ka par autortiesību pārkāpumu neuzskata to, ka likumīgs datorprogrammas eksemplāra lietotājs novēro, pēta vai testē programmas darbību, lai noskaidrotu, kādas idejas un principi ir pamatā kādam minētās programmas elementam, ja viņš to dara, veicot jebkādu datorprogrammas ielādēšanas, demonstrēšanas, lietošanas, pārraidīšanas vai glabāšanas darbību, ko šim lietotājam ir tiesības veikt. Šā likuma 50.BA panta 2. punktā ir precizēts, ka tad, ja saskaņā ar minēto 1. punktu kādu darbību drīkst veikt, nav nozīmes tam, vai pastāv kāds noteikums vai nosacījums līgumā, kas aizliedz vai ierobežo attiecīgo darbību.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 23 *SAS Institute* ir sabiedrība, kas izstrādā analītiskās programmatūras. 35 gadu ilgā laikposmā tā ir izstrādājusi integrētu datorprogrammu komplektu, kas ļauj lietotājiem veikt plaša spektra datu apstrādi un analīzi un it īpaši statistisku analīzi (turpmāk tekstā – “SAS sistēma”). SAS sistēmas galvenā sastāvdaļa, ko dēvē “Base SAS”, ļauj lietotājiem rakstīt un lietot pašiem savas lietojumprogrammas, lai pielāgotu SAS sistēmu tā, lai tā apstrādātu viņu datus (skripti). Šie skripti ir sarakstīti īpašajā SAS sistēmas valodā (turpmāk tekstā – “SAS valoda”).
- 24 *WPL* uzskatīja, ka pastāv potenciāls tirgus aizvietojošām programmatūrām, kas varētu darbināt lietojumprogrammas, kuras sarakstītas SAS valodā. Tādēļ *WPL* izveidoja “World Programming System”, kas izveidota tā, lai cik vien iespējams līdzīgi atveidotu SAS sastāvdaļu funkcionalitātes tādā ziņā, ka ar dažiem nebūtiskiem izņēmumiem tā mēģināja nodrošināt, ka vienu un to pašu datu ievade (“input”) sniedz vienu un to pašu datu izvadi (“output”). Tas SAS sistēmas lietotājiem ļāva ar “World Programming System” darbināt skriptus, kuri tika izstrādāti, lai tos izmantotu ar SAS sistēmu.
- 25 *High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division* [Augstākās tiesas (Anglijas un Velsas) Kancelejas nodaļa] precizē, ka nav pierādīts, ka, šādi rīkojoties, *WPL* bija piekļuve SAS sastāvdaļu pirmkodam, ka tā būtu nokopējusi kādu šā pirmkoda teksta daļu vai arī ka tā būtu nokopējusi kādu daļu no minētā pirmkoda strukturālajām konstrukcijām.

- 26 Tā arī norāda, ka agrāk divas tiesas citās tiesvedībās ir nospriedušas, ka tas, ka autortiesību īpašnieka konkurents izpēta, kā programma darbojas, un pēc tam saraksta pats savu programmu, lai atveidotu tās funkcionalitāti, nav uzskatāms par informātikas programmas pirmkoda autortiesību pārkāpumu.
- 27 *SAS Institute*, apstrīdot šo nostāju, cēla prasību iesniedzējtiesā. Galvenokārt tā *WPL* pārmet, ka:
- izstrādājot “World Programming System”, tā ir nokopējusi *SAS Institute* publicētās *SAS* sistēmas rokasgrāmatas, tādējādi pārkāpjot tās autortiesības uz šīm rokasgrāmatām;
 - to darot, tā netieši nokopējusi datorprogrammas, kurās ir iekļautas *SAS* sastāvdaļas, tādējādi pārkāpjot [*SAS Institute*] autortiesības uz šīm sastāvdaļām;
 - [*WPL*] ir izmantojusi *SAS* sistēmas versiju ar nosaukumu “Learning Edition”, pārkāpjot tās licences noteikumus, kas attiecas uz šo versiju, un tajā noteiktās saistības, kā arī [*SAS Institute*] autortiesības uz minēto versiju; un
 - [*WPL*] ir pārkāpusi autortiesības uz *SAS* sistēmas rokasgrāmatām, izstrādājot pati savu rokasgrāmatu.
- 28 Šajos apstākļos *High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai tad, ja datorprogramma (turpmāk tekstā – “pirmā programma”) ir aizsargāta ar autortiesībām kā literārs darbs, [Direktīvas 91/250] 1. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka par autortiesību uz pirmo programmu pārkāpumu neuzskata to, ka tiesību īpašnieka konkurents, nepieklūstot pirmās programmas pirmkodam, vai nu tieši, vai arī izmantojot tādu procesu kā objektkoda dekompilācija, izstrādā citu programmu (turpmāk tekstā – “otrā programma”), kas atveido pirmās programmas funkcijas?
 - 2) Vai atbildi uz pirmo jautājumu ietekmē kāds no šādiem faktoriem:
 - a) pirmās programmas funkcionalitātes raksturs un/vai apmērs;
 - b) to zināšanu, prasmju un darba raksturs un/vai apmērs, ko pielietojis pirmās programmas autors, izstrādājot pirmās programmas funkcionalitāti;
 - c) tas, cik detalizēti pirmās programmas funkcionalitāte ir reproducēta otrajā programmā;
 - d) tas, ka otrās programmas pirmkods, iespējams, reproducē pirmās programmas pirmkoda aspektus tādā mērā, kas pārsniedz to, kas noteikti bija nepieciešams, lai izveidotu tādu pašu funkcionalitāti, kāda ir pirmajai programmai?
 - 3) Vai tad, ja pirmā programma tulko un izpilda pirmās programmas lietotāju sarakstītās lietojumprogrammas programmēšanas valodā, kuru izstrādājis pirmās programmas autors un kura ietver atslēgvārdus, ko ir izstrādājis vai atlasījis pirmās programmas autors, un sintaksi, ko ir izstrādājis pirmās programmas autors, [Direktīvas 91/250] 1. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka par autortiesību uz pirmo programmu pārkāpumu neuzskata to, ka otrā programma ir sarakstīta tā, lai tulkotu un izpildītu tādas lietojumprogrammas, kurās tiek izmantoti tie paši atslēgvārdi un tā pati sintakse?
 - 4) Vai tad, ja pirmā programma lasa un raksta datu datnes īpašā formātā, ko ir izstrādājis pirmās programmas autors, [Direktīvas 91/250] 1. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka par autortiesību uz pirmo programmu pārkāpumu neuzskata to, ka otrā programma ir sarakstīta tā, lai lasītu un rakstītu datu datnes tādā pašā formātā?
 - 5) Vai atbilde uz [pirmo, trešo un ceturto] jautājumu būtu citādāka, ja otrās programmas autors otro programmu ir izstrādājis:
 - a) novērojot, pētīt un testējot pirmās programmas darbību vai

- b) lasot rokasgrāmatu, kuru ir sarakstījis un publicējis pirmās programmas autors un kurā ir aprakstītas pirmās programmas funkcijas (turpmāk tekstā – “rokasgrāmata”), vai
 - c) gan vienā, gan otrā[, t.i., gan a), gan b)] gadījumā?
- 6) Vai tad, ja personai ir tiesības izmantot pirmās programmas kopiju [eksemplāru] atbilstoši licencei, [Direktīvas 91/250] 5. panta 3. punkts ir interpretējams tādējādi, ka licences īpašniekam bez [autor]tiesību īpašnieka atļaujas ir tiesības ielādēt, demonstrēt, lietot, pārraidīt vai glabāt programmu, lai novērotu, testētu vai pētītu pirmās programmas darbību un lai noskaidrotu idejas un principus, kas ir [katra] programmas elementa pamatā, ja licence ļauj [tās] īpašniekam ielādēt, demonstrēt, lietot, pārraidīt vai glabāt pirmo programmu, to lietojot īpašam mērķim, kas ir atļauts licencē, bet darbības, kas veiktas, lai novērotu, pētītu vai testētu pirmo programmu, pārsniedz mērķi, kādam ir izsniegta licence?
- 7) Vai [Direktīvas 91/250] 5. panta 3. punkts ir interpretējams tādējādi, ka ir jāuzskata, ka pirmās programmas darbība ir novērota, testēta vai pētīta, lai noskaidrotu idejas vai principus, kas ir [katra] pirmās programmas elementa pamatā, ja tas ir ticis darīts:
- a) lai noskaidrotu veidu, kādā pirmā programma darbojas, it īpaši sīku informāciju, kas rokasgrāmatā nav aprakstīta, lai sarakstītu otro programmu [iepriekš pirmajā] jautājumā minētajā veidā;
 - b) lai noskaidrotu, kā pirmā programma tulko un izpilda norādes, kas ir sarakstītas programmēšanas valodā, kuru tā tulko un izpilda (skat. [iepriekš trešo] jautājumu);
 - c) lai noskaidrotu datu datņu formātus, kuros raksta vai kurus lasa pirmā programma (skat. [iepriekš ceturto] jautājumu);
 - d) lai salīdzinātu otrās programmas sniegumu ar pirmās programmas sniegumu nolūkā uzzināt iemeslus, kuru dēļ to sniegums atšķiras, un lai uzlabotu otrās programmas sniegumu;
 - e) lai vienlaikus veiktu pirmās programmas un otrās programmas testus un tādējādi salīdzinātu to sniegto datu izvadi [*output*] otrās programmas izstrādes gaitā, it īpaši, darbinot tos pašus testa skriptus gan ar pirmo programmu, gan ar otro programmu;
 - f) lai noskaidrotu pirmās programmas izveidotās reģistra datnes datu izvadi un tādējādi izveidotu reģistra datni, kas ir identiska vai līdzīga;
 - g) lai liktu pirmajai programmai izvadīt datus (faktiski datus, kas pasta indeksus sasaista ar Amerikas Savienoto Valstu štatiem) nolūkā noskaidrot, vai tie atbilst šādu datu oficiālajai datubāzei, un, ja tie neatbilst, lai ieprogrammētu otro programmu tādā veidā, ka tā vieniem un tiem pašiem ievades datiem sniedz tādu pašu datu izvadi kā pirmā programma?
- 8) Vai tad, ja rokasgrāmata ir aizsargāta ar autortiesībām kā literārs darbs, [Direktīvas 2001/29] 2. panta a) punkts ir interpretējams tādējādi, ka par autortiesību uz rokasgrāmatu pārkāpumu uzskata to, ka otrās programmas autors otrajā programmā reproducē vai būtiskā daļā reproducē kādu no šādiem rokasgrāmatā aprakstītiem elementiem:
- a) statistikas darbību atlasī, kas ir īstenotas pirmajā programmā;
 - b) matemātiskas formulas, kas rokasgrāmatā izmantotas, lai aprakstītu šīs darbības;
 - c) īpašas komandas vai komandu kombinācijas, ar kurām šīs darbības var izsaukt;
 - d) opcijas, ko pirmās programmas autors ir paredzējis attiecībā uz dažādām komandām;
 - e) atslēgvārdus un sintaksi, ko atpazīst pirmā programma;
 - f) noklusējumus, ko pirmās programmas autors ir izvēlējis gadījumam, ja lietotājs nav norādījis konkrētu komandu vai opciju;

g) atkārtojumu skaitu, ko pirmā programma veiks konkrētos apstākļos?

- 9) Vai [Direktīvas 2001/29] 2. panta a) punkts ir interpretējams tādējādi, ka par autortiesību uz rokasgrāmatu pārkāpumu uzskata to, ka rokasgrāmatā, kurā ir aprakstīta otrā programma, otrās programmas autors reproducē vai būtiskā daļā reproducē atslēgvārdus un sintaksi, ko atpazīst pirmā programma?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo līdz piekto prejudiciālo jautājumu

- 29 Uzdodot šos jautājumus, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 91/250 1. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka datorprogrammas funkcionalitāte, kā arī programmēšanas valoda un datu datņu formāts, kas izmantoti kādā datorprogrammā, lai lietotu dažas tās funkcijas, ir šīs programmas izpausmes forma un šajā ziņā var būt aizsargāti ar datorprogrammu autortiesībām šīs direktīvas izpratnē.
- 30 Saskaņā ar Direktīvas 91/250 1. panta 1. punktu datorprogrammas ar autortiesībām aizsargā tāpat kā literāros darbus Bernes konvencijas izpratnē.
- 31 Minētā panta 2. punktā šī aizsardzība ir paplašināta uz visām datorprogrammas izpausmes formām. Tomēr tajā ir precizēts, ka saskaņā ar minēto direktīvu autortiesības neaizsargā idejas un principus, kas ir pamatā katram datorprogrammas elementam, ieskaitot tos, kas ir pamatā saskarnēm.
- 32 Direktīvas 91/250 preambulas četrpadsmitajā apsvērumā šajā ziņā ir apstiprināts, ka saskaņā ar principu, atbilstoši kuram autortiesības aizsargā tikai pašu datorprogrammu izpausmes, šī direktīva neaizsargā idejas un principus, ciktāl šīs idejas un principus nosaka loģika, algoritmi un programmēšanas valodas. Tās preambulas piecpadsmitajā apsvērumā ir norādīts, ka autortiesībām jāaizsargā šādu ideju un principu izpausme saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem un tiesu praksi, kā arī ar starptautiskām autortiesību konvencijām.
- 33 Runājot par starptautiskajām tiesībām, gan *WIPO* Līguma par autortiesībām 2. pantā, gan *TRIPS* līguma 9. panta 2. punktā ir paredzēts, ka autortiesību aizsardzība tiek attiecināta uz izpausmēm, bet ne uz idejām, procedūrām, darbības metodēm vai matemātiskām koncepcijām kā tādām.
- 34 *TRIPS* līguma 10. panta 1. punktā ir paredzēts, ka datorprogrammas – gan tradicionālās (*source code*) vai objektorientētās (*object code*) – tiek aizsargātas kā literāri darbi saskaņā ar Bernes konvenciju.
- 35 Spriedumā, kas pasludināts pēc lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniegšanas šajā lietā, Tiesa interpretēja Direktīvas 91/250 1. panta 2. punktu tādējādi, ka ar šo direktīvu piešķirtās aizsardzības objekts ir datorprogramma visās tās izpausmes formās, tādās kā pirmkods un objektkods, kas ļauj to reproducēt dažādās datorvalodās (2010. gada 22. decembra spriedums lietā C-393/09 *Bezpečnostní softwarová asociace*, Krājums, I-13971. lpp., 35. punkts).
- 36 Atbilstoši Direktīvas 91/250 preambulas septītā apsvēruma otrajam teikumam, termins “datorprogramma” apzīmē arī datorprogrammu izstrādes sagatavošanai paredzētos projektēšanas darbus ar nosacījumu, ka no šiem darbiem darba vēlākā stadijā var rasties datorprogramma.
- 37 Tātad Direktīvas 91/250 aizsardzības objekts ietver datorprogrammas izpausmes formas, kā arī izstrādes sagatavošanai paredzētos projektēšanas darbus, no kuriem attiecīgi var izrietēt šādas programmas reproducēšana vai vēlākā izstrāde (iepriekš minētais spriedums lietā *Bezpečnostní softwarová asociace*, 37. punkts).

- 38 Tiesa nosprieda, ka datorprogrammas pirmkods un objektkods ir tās izpausmes formas, uz kurām tādējādi attiecas datorprogrammām piemērojamo autortiesību aizsardzība atbilstoši Direktīvas 91/250 1. panta 2. punktam. Turpreti, runājot par grafisko lietotāja saskarni, Tiesa nosprieda, ka šāda saskarne nevis ļauj reproducēt šo datorprogrammu, bet gan vienkārši ir šīs programmas elements, ar kura palīdzību lietotāji izmanto minētās programmas funkcijas (iepriekš minētais spriedums lietā *Bezpečnostní softwarová asociace*, 34 un 41. punkts).
- 39 Pamatojoties uz šiem apsvērumiem, ir jāsecina, ka attiecībā uz datorprogrammas elementiem, kas ir pirmā līdz piektā jautājuma priekšmets, nedz datorprogrammas funkcionalitāte, nedz programmēšanas valoda un datu datņu formāts, kas izmantoti kādā datorprogrammā, lai lietotu dažas tās funkcijas, nav šīs programmas izpausmes forma Direktīvas 91/250 1. panta 2. punkta izpratnē.
- 40 Kā savu secinājumu 57. punktā norāda ģenerāladvokāts, pieņemt, ka ar autortiesībām var aizsargāt datorprogrammas funkcionalitāti, nozīmētu dot iespēju monopolizēt idejas, kaitējot tehnikas progresam un rūpnieciskajai attīstībai.
- 41 Turklāt Direktīvas 91/250 priekšlikumam pievienotā paskaidrojuma raksta (COM (88) 816) 3.7. punktā ir norādīts, ka datorprogrammu aizsardzības ar autortiesībām galvenā priekšrocība ir tāda, ka tā attiecas tikai uz darba individuālo izpausmi un tādējādi atstāj pietiekami plašu rīcības brīvību citiem autoriem līdzīgu vai pat tādu pašu programmu izstrādāšanai, ar noteikumu, ka viņi atturas no kopēšanas.
- 42 Attiecībā uz programmēšanas valodu un datu datņu formātu, kas izmantoti kādā datorprogrammā, lai tulkotu un izpildītu lietotāju sarakstītās lietojumprogrammas, kā arī lai lasītu un rakstītu datus īpašā datu datņu formātā, runa ir par šīs programmas elementiem, ar kuru palīdzību lietotāji lieto dažas minētās programmas funkcijas.
- 43 Šajā kontekstā ir jāprecizē, ka, ja trešā persona iegūst daļu pirmkoda vai objektkoda, kas saistīts ar programmēšanas valodu un datu datņu formātu, kas izmantoti datorprogrammā, un ja tā ar šī koda palīdzību pati savā datorprogrammā izstrādā līdzīgus elementus, šāda rīcība varētu nozīmēt daļēju reproducēšanu Direktīvas 91/250 4. panta a) punkta izpratnē.
- 44 Kā izriet no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu, *WPL* nav bijusi pieeja *SAS Institute* programmas pirmkodam un tā nav veikusi šīs programmas objektkoda dekompilāciju. *WPL*, novērojot, izpētot un testējot *SAS Institute* programmas darbību, reproducēja šīs programmas funkcionalitāti, izmantojot to pašu programmēšanas valodu un to pašu datu datņu formātu.
- 45 Turklāt ir jānorāda, ka šī sprieduma 39. punktā izdarītais secinājums nevar ietekmēt iespēju, ka saskaņā ar Direktīvu 2001/29 *SAS* valodai un *SAS Institute* datu datņu formātam kā darbiem var būt piemērojama autortiesību aizsardzība, ja tie ir to autora intelektuālā jaunrade (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Bezpečnostní softwarová asociace*, 44.–46. punkts).
- 46 Tātad uz pirmo līdz piekto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 91/250 1. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka nedz datorprogrammas funkcionalitāte, nedz programmēšanas valoda un datu datņu formāts, kas izmantoti kādā datorprogrammā, lai lietotu dažas tās funkcijas, nav šīs programmas izpausmes forma un šajā ziņā nav aizsargāti ar datorprogrammu autortiesībām šīs direktīvas izpratnē.

Par sesto un septīto jautājumu

- 47 Uzdodot šos jautājumus, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 91/250 5. panta 3. punkts ir interpretējams tādējādi, ka persona, kas saņēmusi licencētu datorprogrammas eksemplāru, bez autortiesību uz šo programmu īpašnieka atļaujas drīkst novērot, pētīt vai testēt tās darbību, lai noteiktu idejas un principus, kas ir jebkāda minētās programmas elementa pamatā, ja šī persona veic darbības, kuras ir aptvertas ar šo licenci tādā nolūkā, kurš pārsniedz licencē noteiktos ietvarus.

- 48 Pamatlietā no lēmuma par prejudiciālo jautājumu uzdošanu izriet, ka *WPL* ir likumīgi iegādājusies *SAS Institute* programmas mācību versijas eksemplārus, kuras tika piegādātas ar “klikšķināmu” [“click-through”] licenci, atbilstoši kurai pircējam ir jāpiekrīt šīs licences noteikumiem, pirms tas var piekļūt programmatūrai. Minētās licences noteikumi to ierobežoja “ar ražošanu nesaistītiem mērķiem”. Pēc iesniedzējtiesas domām, *WPL* dažādas *SAS Institute* programmu mācību versiju eksemplārus izmantoja, lai veiktu darbības, kas pārsniedz attiecīgās licences apjomu.
- 49 Līdz ar to minētā tiesa šaubās par to, vai datorprogrammas darbības pētīšanas vai novērošanas mērķis ietekmē personas, kas saņēmusi licenci, iespēju atsaukties uz Direktīvas 91/250 5. panta 3. punktā noteikto atkāpi.
- 50 Lasot šīs normas tekstu, ir jānorāda, ka, pirmkārt, licenciāts ir tiesīgs novērot, pētīt vai pārbaudīt datorprogrammas darbību, lai noteiktu idejas un principus, kas ir jebkāda programmas elementa pamatā.
- 51 Šajā ziņā Direktīvas 91/250 5. panta 3. punkta mērķis ir nodrošināt, lai autortiesību īpašnieks ar licences līguma palīdzību neaizsargātu jebkādu datorprogrammas elementu pamatā esošās idejas un principus.
- 52 Šī norma tāpat atbilst Direktīvas 91/250 1. panta 2. punktā minētajam pamatprincipam, saskaņā ar kuru direktīvā paredzētā aizsardzība ir piemērojama datorprogrammām visās to izpausmes formās, bet idejas un principus, kas ir pamatā jebkādam no datorprogrammas elementiem, atbilstoši šai direktīvai ar autortiesībām neaizsargā.
- 53 Turklāt Direktīvas 91/250 9. panta 1. punktā tiek piebilsts, ka neviens līguma nosacījums, kas ir pretrunā šīs direktīvas 5. panta 2. un 3. punktā minētajām atkāpēm, nav spēkā.
- 54 Otrkārt, atbilstoši minētajam 5. panta 3. punktam licenciāts var noteikt idejas un principus, kas ir jebkāda datorprogrammas elementa pamatā, ja šī persona to dara, programmu ielādējot, demonstrējot, lietojot, pārraidot vai glabājot, ko ir pilnvarota darīt.
- 55 No tā izriet, ka šo ideju un principu noteikšana var tikt īstenota licencē atļauto darbību ietvaros.
- 56 Turklāt Direktīvas 91/250 preambulas astoņpadsmitajā apsvērumā ir paskaidrots, ka personai, kam ir tiesības lietot kādu datorprogrammu, nevar liegt veikt darbības, kas vajadzīgas, lai novērotu, pētītu vai pārbaudītu programmas darbību, ar nosacījumu, ka šāda rīcība nepārkāpj minētās programmas autortiesības.
- 57 Kā to savu secinājumu 95. punktā norāda ģenerālvokāts, šajā ziņā runa ir par darbībām, kas ir aptvertas ar Direktīvas 91/250 4. panta a) un b) punktu, kurā ir paredzētas īpašnieka ekskluzīvās tiesības veikt vai atļaut noteiktas darbības, kā arī par direktīvas 5. panta 1. punktu, kas attiecas uz darbībām, kas vajadzīgas, lai likumīgais ieguvējs varētu lietot datorprogrammu saskaņā ar mērķi, kam tā domāta, ieskaitot kļūdu labošanu.
- 58 Raugoties no pēdējā minētā aspekta, Direktīvas 91/250 preambulas septiņpadsmitajā apsvērumā ir precizēts, ka ar līgumu nevar aizliegt veikt ielādēšanas un darbināšanas darbības, kas vajadzīgas šai izmantošanai.
- 59 Līdz ar to datorprogrammas autortiesību īpašnieks nevar liegt, atsaucoties uz licences līgumu, personai, kas šo licenci ieguvusi, noteikt idejas un principus, kas ir visu šīs programmas elementu pamatā, ja šī persona veic darbības, kuras minētajā licencē ir atļauts veikt, kā arī ielādēšanas un darbināšanas darbības, kas vajadzīgas datorprogrammas izmantošanai, ar nosacījumu, ka netiek pārkāptas šīs programmas īpašnieka ekskluzīvās tiesības.

- 60 Runājot par šo pēdējo minēto nosacījumu, Direktīvas 91/250 6. panta 2. punkta c) apakšpunktā par dekompilāciju ir precizēts, ka šis nosacījums nevar attaisnot to, ka informācija, kas gūta, piemērojot šo pantu, tiktu izmantota, lai izstrādātu, ražotu vai pārdotu datorprogrammu, kas izpausmes ziņā ir tai būtiski līdzīga, vai veiktu kādu citu darbību, kas pārkāpj autortiesības.
- 61 Līdz ar to ir jānorāda, ka datorprogrammas autortiesības netiek pārkāptas, ja, kā tas ir izskatāmajā lietā, licences likumīgajam saņēmējam nav bijusi pieeja datorprogrammas, uz kuru šī licence attiecas, pirmkodam, bet tas šo programmu ir tikai pētījis, novērojis un testējis, lai reproducētu tās funkcionalitāti citā programmā.
- 62 Šādos apstākļos uz sesto un septīto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 91/250 5. panta 3. punkts ir interpretējams tādējādi, ka persona, kas saņēmusi licencētu datorprogrammas eksemplāru, bez autortiesību īpašnieka atļaujas drīkst novērot, pētīt vai testēt šīs programmas darbību, lai noteiktu idejas un principus, kas ir jebkāda minētās programmas elementa pamatā, ja šī persona veic darbības, kuras ir aptvertas ar šo licenci, kā arī ielādēšanas un darbināšanas darbības, kas vajadzīgas datorprogrammas izmantošanai, ar nosacījumu, ka šī persona nepārkāpj autortiesību uz šo programmu īpašnieka ekskluzīvās tiesības.

Par astoto un devīto jautājumu

- 63 Ar šiem jautājumiem iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Direktīvas 2001/29 2. panta a) punkts ir interpretējams tādējādi, ka tas, ka datorprogrammā vai šīs programmas lietošanas rokasgrāmatā ir reproducēti daži kādas citas ar autortiesībām aizsargātas datorprogrammas lietošanas rokasgrāmatā aprakstīti elementi, ir uzskatāms par šo tiesību uz šo pēdējo minēto rokasgrāmatu pārkāpumu.
- 64 No lēmuma par prejudiciālu jautājumu uzdošanu izriet, ka *SAS Institute* datorprogrammas lietošanas rokasgrāmatā ir literārs darbs, kurš ir aizsargāts Direktīvas 2001/29 izpratnē.
- 65 Tiesa jau ir nospriedusi, ka atbilstoši Direktīvas 2001/29 2. panta a) punktam aizsardzība attiecas arī uz darba dažādām daļām ar nosacījumu, ka tās ietver dažus elementus, kas ir šī darba autora intelektuālās jaunrades izpausme (2009. gada 16. jūlija spriedums lietā *C-5/08 Infopaq International*, Krājums, I-6569. lpp., 39. punkts).
- 66 Izskatāmajā lietā atslēgvārdus, sintaksi, komandas un komandu kombinācijas, opcijas, noklusējumus, kā arī atkārtojumus veido vārdi, skaitļi vai matemātiskas koncepcijas, kuri, skatīti atsevišķi, paši par sevi nav datorprogrammas autora intelektuālā jaunrade.
- 67 Tikai šo vārdu, skaitļu vai matemātisku koncepciju izvēle, novietojums un kombinācija ļauj autoram oriģinālā veidā izpaust viņa radošo garu un sasniegt rezultātu, kas ir intelektuālā jaunrade, proti, datorprogrammas lietošanas rokasgrāmatā (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Infopaq International*, 45. punkts).
- 68 Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai minēto elementu reproducēšana ir pamatlietā aplūkotās datorprogrammas lietošanas rokasgrāmatas autora intelektuālās jaunrades izpausmes reproducēšana.
- 69 Šajā ziņā, ņemot vērā Direktīvu 2001/29, šo datorprogrammas lietošanas rokasgrāmatas elementu reproducēšanas pārbaudei ir jābūt vienādei, neatkarīgi no tā, vai runa ir par citas programmas izstrādi vai šīs pēdējās minētās programmas lietošanas rokasgrāmatu.
- 70 Līdz ar to, ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz astoto un devīto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2001/29 2. panta a) punkts ir interpretējams tādējādi, ka tas, ka datorprogrammā vai šīs programmas lietošanas rokasgrāmatā ir reproducēti daži kādas citas ar autortiesībām aizsargātas datorprogrammas lietošanas rokasgrāmatā aprakstīti elementi, var tikt uzskatīts par autortiesību uz šo

pēdējo minēto rokasgrāmatu pārkāpumu, ja – un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai – šis reproducējums ir ar autortiesībām aizsargātas datorprogrammas lietošanas rokasgrāmatas autora intelektuālās jaunrades izpausme.

Par tiesāšanās izdevumiem

- ⁷¹ Attiecībā uz pamatlietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) Padomes 1991. gada 14. maija Direktīvas 91/250/EEK par datorprogrammu tiesisko aizsardzību 1. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka nedz datorprogrammas funkcionalitāte, nedz programmēšanas valoda un datu datņu formāts, kas izmantoti kādā datorprogrammā, lai lietotu dažas tās funkcijas, nav šīs programmas izpausmes forma, un šajā ziņā nav aizsargāti ar datorprogrammu autortiesībām šīs direktīvas izpratnē;
- 2) Direktīvas 91/250 5. panta 3. punkts ir interpretējams tādējādi, ka persona, kas saņēmusi licencētu datorprogrammas eksemplāru, bez autortiesību īpašnieka atļaujas drīkst novērot, pētīt vai testēt šīs programmas darbību, lai noteiktu idejas un principus, kas ir jebkāda minētās programmas elementa pamatā, ja šī persona veic darbības, kuras ir aptvertas ar šo licenci, kā arī ielādēšanas un darbināšanas darbības, kas vajadzīgas datorprogrammas izmantošanai, ar nosacījumu, ka šī persona nepārkāpj autortiesību uz šo programmu īpašnieka ekskluzīvās tiesības;
- 3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 2. panta a) punkts ir interpretējams tādējādi, ka tas, ka datorprogrammā vai šīs programmas lietošanas rokasgrāmatā ir reproducēti daži kādas citas ar autortiesībām aizsargātas datorprogrammas lietošanas rokasgrāmatā aprakstīti elementi, var tikt uzskatīts par autortiesību uz šo pēdējo minēto rokasgrāmatu pārkāpumu, ja – un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai – šis reproducējums ir ar autortiesībām aizsargātas datorprogrammas lietošanas rokasgrāmatas autora intelektuālās jaunrades izpausme.

[Paraksti]